

Τιμή στον Γεώργιο Καραϊσκάκη.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας – Πολιτικός Επιστήμων.



Ως απάντηση στους ανιστόρητους που ασεβούν στη μνήμη του ήρωος Γεωργίου Καραϊσκάκη παραθέτω ένα απόσπασμα από σχετική ομιλία του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην Παλαιά Βουλή στις 25.4.2007.

“Τί λαός είμαστε; Πώς δικαιολογούνται οι εξάρσεις μας και μαζί και οι χαμέρπειές μας; Πώς ένωμένοι κάνουμε θαύματα και διηρημένοι άλλο-λοφαγωνόμαστε; Τελικά είμαστε ένας λαός μεγάλων αντιθέσεων που μᾶς οδηγούν από τό μεγαλειό στην ευτέλεια. Κι αυτό από τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι και σήμερα. Δέν ἀντέχουμε εϋκόλα τούς ἄξιους, δέν ἀναγνωρίζουμε ὅσο ζοῦν τούς χαρισματικούς, δέν παραδεχόμαστε τήν ὑστέρησή μας. Ἄντί νά παραδειγματιζόμαστε ἀπό τούς καλύτερους μας, καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια νά τούς κατεβάσουμε στό ἐπίπεδό μας. Διψᾶμε γιά δικαιοσύνη πρὸς χάριν μας, ἀλλά μετερχόμαστε τήν ἀδικία σέ βάρος τῶν ἄλλων. Μιλᾶμε γιά τήν ἐλευθερία μας, ἀλλά τήν ἀρνούμεθα στούς ἄλλους, πού τούς θέλουμε ὑποταγμένους σέ μᾶς. Πλέκουμε ὕμνους στήν ἀρετή γενικά, ἀλλά ἐμεῖς ἐφαρμόζουμε στή ζωή μας τίς προστακτικές τῆς κακίας.

Πόσες φορές δέν στήσαμε οί Έλληνες τόν χορό τῆς Ἀνάστασῆς μας; Πόσες φορές δέν νοιώσαμε τό ρῖγος ἀπό τίς θυσίες πού χρειάσθηκε νά καταβληθοῦν γιά νά λθῆι τῆς λευτεριάς τό ἀγέρι νά δροσίσει τίς ψυχές μας; Ἀλλά καί πόσες φορές δέν αἰσθανθήκαμε τή φαγωμάρα νά κατατρῶγει τά κλέη μας; Καί νά φέρνει πάνω στήν εὐτυχία μας τή δυστυχία τῆς διχόνοιας καί τῆς καταστροφῆς; Τό σκηνικό αὐτό τό ζοῦμε καί σήμερα, τηρουμένων τῶν βέβαια τῶν ἀναλογιῶν. Εἶναι ὅμως ντροπή νά ἀκυρώνουμε τά θεσπέσιά μας μέ τά ἀνόσιά μας. Εἶναι κρῖμα νά γκρεμίζουμε ὅ,τι μέ κόπο ὑψώσαμε. Τό χρέος μας εἶναι κοινό. Ὅλοι μαζί νά κρατήσουμε ἀναμμένη τή δάδα τῆς ἀξιοκρατίας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς φιλοπατρίας, τῆς ἀδαμάντινης ἀρετῆς.

Ἡ σημερινή ἐκδήλωση τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γίνεται γιά ν' ἀνάψουμε ἓνα κερι εὐγνωμοσύνης στή μνήμη τοῦ παλληκαριοῦ πού γεννήθηκε τό 1782 στό Μαυρομάτι τῆς Καρδίτσας, γυιός τοῦ Καπετάν Δημήτρη Καραϊσκού, πού ὠνομάσθηκε χαϊδευτικά Καραϊσκάκης ἐπειδή ἦταν μικρόσωμος καί μικροκαμωμένος. Ὅσο ὅμως μπόϊ τοῦ ἔλειπε τόσο λεοντόκαρδος ἦταν. Καί τόσο ἐλεύθερος γι' αὐτό δέν ἔσκυβε τό κεφάλι στούς ἐκλαμπρότατους, οὔτε βέβαια στόν Φαναριώτη Μαυροκορδατο πού τό σκωπτικό στόμα τοῦ Καραϊσκάκη τόν ἀποκαλοῦσε ἄλλοτε «τεσσαρομάτη» ἐπειδή φοροῦσε γυαλιά, καί ἄλλοτε «καλαμαρά» ἢ καί «τζογλάνι τοῦ Ρεῖτζ ἀφέντη».

Καί ταυτόχρονα γιά νά κάνουμε ὁ καθένας τήν αὐτοκριτική μας. Καί νά δοῦμε πόσο ἀπέχουμε ἀπό τήν ἰθάκη τῶν ἀναστεναγμῶν καί τῶν ὀραματισμῶν μας. Γιά μιά κοινωνία δίκαιη. Γιά μιά Πατρίδα ἐλεύθερη. Γιά ἓνα κόσμο εἰρηνικό. Κάτω ἀπό τό βλέμμα τοῦ Θεοῦ τοῦ πολυεύσπλαχνου, πού ἡ ἀγνόησή Του μόνον κακά θά φέρει στήν ἀνθρωπότητα”.

Ο νικητής της μάχης της Αράχωβας, γεννημένος σε χωριό της Καρδίτσας, με καταγωγή από χωριό της Ἄρτας, σκοτώθηκε κατά την πολιορκία των Αθηνών. Το βόλι τον βρήκε στο Νέο Φάληρο την ημέρα της ονομαστικής εορτής του, στις 23 Απριλίου 1827.

Αιωνία η μνήμη του!

Ἄρθρο στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, 31.5.2020

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>